

Sygn. akt: I C 318/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2018 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Anna Kurzynowska - Drzażdżewska
Protokolant:	Paulina Warchoł

po rozpoznaniu w dniu 13 września w Giżycku na rozprawie

sprawy z powództwa J. T., A. T.

przeciwko (...) Sp. z o.o. w G.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

1. Pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy w postaci wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 19 października 2004 r. sygn. akt V GC 584/04 częściowo, a mianowicie w zakresie należności głównej w wysokości 2.374,50 zł z odsetkami ustawowymi w wysokości 2.154,98 zł oraz kosztami procesu w wysokości 482,80 zł, oraz w zakresie odsetek ustawowych:

- od kwoty 4.377,65 zł od dnia 22.02.2008 r. do dnia 1.02.2015 r.

- od kwoty 1.927,56 zł od dnia 22.02.2008 r. do dnia 1.02.2015 r.

2. Oddała powództwo w pozostałym zakresie.

3. Nie obciąża powodów kosztami postępowania w sprawie.

SSR Anna Kurzynowska - Drzażdżewska

Sygn. akt I C 318/18

UZASADNIENIE

Powodowie **J. T., A. T.** wnieśli o pozbawienie wykonalności w całości tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 19.10.2004 r., sygn. VGC 584/04, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem tego sądu z dnia 19.10.2004 r., wraz z kosztami procesu według norm przepisanych. Jako podstawę faktyczną żądania pozwu powodowie wskazali fakt przedawnienia roszczenia, wywodząc, że okoliczność ta wyklucza możliwość prowadzenia egzekucji przeciwko powodom na podstawie w/w tytułu wykonawczego. Nadto powodowie wskazali, że zarówno w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym w sprawie Km 222/05, jak i w sprawie Km 149/18 Komornik wyegzekwował całą dochodzoną przez wierzyciela należność. Zdaniem powodów, z powyższych względów roszczenie egzekwowane w toku egzekucji wygasło i nie może być egzekwowane.

Pozwany (...) Sp. z o.o. w G. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Argumentując zaprezentowane stanowisko wskazał, że w realiach niniejszej sprawy dochodziło do przerw biegu przedawnienia, zatem zarzut ów nie może, zdaniem pozwanego spotkać się z uznaniem. Jednocześnie podał, że postępowanie egzekucyjne prowadzone w sprawie Km 222/05 okazało się bezskuteczne, twierdzenia powodów zatem co do wygaśnięcia roszczenia wskutek jego zaspokojenia również nie zasługuje na uwzględnienie. Ostatecznie strona pozwana uznała powództwo o pozbawienie wykonalności w/w tytułu wykonawczego co do kwoty 2.374,50 zł z odsetkami i co do kosztów w kwocie 482,80 zł, wskazując, że w toku postępowania egzekucyjnego prowadzonego w sprawie Km 222/05 na poczet tytułu wykonawczego Komornik przekazał wierzycielowi kwotę 5.012,28 zł, w tym kwotę 2.374,50 zł na poczet należności głównej, kwotę 2.154,98 zł na poczet odsetek od w/w kwoty i kwotę 482,80 zł tytułem kosztów procesu. Zdaniem pozwanego pozostaje nieopłacona przez pozwanych kwota 3.930,71 zł tytułem należności głównej wraz z odsetkami, w tym zakresie zatem powództwo o pozbawienie wykonalności spornego tytułu wykonawczego winno zostać oddalone.

Sąd ustalił, co następuje:

Wyrokiem z dnia 19.10.2004 r. Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział V Gospodarczy w sprawie VGC 584/04 zasądził od pozwanego J. T. na rzecz powoda (...) Spółki z o.o. w G. kwotę 6.305,21 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 4.377,65 zł od dnia 12.01.2003 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 1.927,56 zł od dnia 13.05.2004 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 470,80 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Postanowieniem z dnia 18.01.2005 r. tut. Sąd nadał w/w wyrokowi klauzulę wykonalności w stosunku do pozwanego.

(dowód: odpis wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie, sygn. V GC 584/04 z dnia 19.10.2004 r.- k. 82-81v)

W dniu 4.02.2005 r. wierzyciel (...) Sp. z o.o. w G. złożył wniosek o wszczęcie egzekucji przeciwko dłużnikowi J. T. - a to na podstawie w/w tytułu wykonawczego.

Postanowieniem z dnia 11.08.2006 r. Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział V Gospodarczy, sygn. V GCo 180/06 nadał klauzulę prawomocnemu wyrokowi z dnia 19.10.2004 r., sygn. V GC 584/04 także przeciwko małżonce dłużnika J. A. T., z ograniczeniem jej odpowiedzialności do majątku, który byłby objęty wspólnością majątkową, gdyby małżonkowie nie zawarli w dniu 9.09.2004 r. umowy o wyłączeniu wspólności ustawowej.

W toku czynności egzekucyjnych w sprawie Km 222/05 wyegzekwowano kwotę 5.012,28 zł, w tym kwotę 2.374,50 zł na poczet należności głównej, kwotę 2.154,98 zł tytułem odsetek od w/w kwoty i kwotę 482,80 zł tytułem kosztów procesu.

Postanowieniem z dnia 22.02.2008 r. wydanym w sprawie Km 222/05 umorzono postępowanie egzekucyjne na zasadzie art. 985 k.p.c. oraz 824 k.p.c.

(dowód: zaświadczenie o dokonanych wpłatach – k. 57, z akt egzekucji sądowej Km 222/05 - wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego- k. 1, postanowienie o umorzeniu postępowania w aktach)

W dniu 6.02.2018 r. wierzyciel (...) Sp. z o.o. w G. złożył wniosek o wszczęcie egzekucji w stosunku do dłużników J. T., A. T. - a to na podstawie w/w tytułu wykonawczego, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 11.08.2006 r. przeciwko małżonce dłużnika J. T.. We wniosku egzekucyjnym wierzyciel wskazał, że wnosi o wyegzekwowanie od dłużników kwoty 6.305,21 zł tytułem należności głównej z ustawowymi odsetkami od kwoty 4.377,65 zł od dnia 12.01.2003 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 1.927,56 zł od dnia 13.05.2004 r. do dnia zapłaty oraz kwoty 520,80 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

W toku egzekucji w sprawie Km 149/18 dokonano zajęcia wierzytelności należnych od Urzędu Skarbowego, wynagrodzenia za pracę, wierzytelności zasiłku chorobowego oraz zajęcia rachunku bankowego.

Pismem z dnia 14.05.2018 r. wierzyciel ograniczył żądanie wniosku egzekucyjnego w sprawie Km 149/18 i wniósł o egzekucję kwoty 3.930,71 zł tytułem należności głównej z odsetkami wynikającymi z tytułu wykonawczego oraz kosztów egzekucji wg norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa prawnego.

W toku egzekucji prowadzonej w sprawie Km 149/18 nie wyegzekwowano żadnej należności na rzecz wierzyciela. Postępowanie egzekucyjne toczy się do chwili obecnej.

(dowód: z akt Km 149/18 – wniosek o wszczęcie egzekucji – k. 1, zajęcia – k. 9-9v, 29-30v, 31-33v, pismo wierzyciela dot. ograniczenia egzekucji- k. 57, zawiadomienie o dokonanych wpłatach- k. 65)

W toku niniejszej sprawy pozwany (...) Sp. z o.o. w G. pismem z dnia 15.05.2018 r. uznał powództwo o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego co do kwoty 2.374,50 zł z odsetkami w wysokości 2.154,98 zł i co do kosztów w kwocie 482,80 zł.

(dowód: pismo pozwanego – k. 55-56)

Sąd zważył, co następuje:

Bezsporny jest ustalony w sprawie stan faktyczny, który Sąd wywiódł z przedłożonych przez strony dokumentów, akt sprawy egzekucyjnej Km 222/05, Km 149/18, oraz twierdzeń samych stron. Wobec tego, że Sąd z urzędu nie powziął wątpliwości co do prawdziwości zgromadzonych dokumentów, a żadna ze stron ich nie kwestionowała, należało uznać je za podstawę ustaleń w sprawie. Bezsporną przy tym pozostała okoliczność częściowego uznania powództwa przez stronę pozwaną.

Istota sporu sprowadzała się natomiast do ustalenia zasadności podnoszonego przez powodów zarzutu przedawnienia roszczenia oraz zarzutu wygaśnięcia zobowiązania wskutek jego całkowitego wyegzekwowania. Twierdzenia bowiem stron w tym zakresie różniły się. Z jednej strony bowiem powodowie wskazywali, że komornik wyegzekwował całą dochodzoną w postępowaniu egzekucyjnym należność, wynikającą ze zwalczanego tytułu egzekucyjnego, a przy tym twierdzili nadto, że doszło do przedawnienia owego roszczenia. Z drugiej zaś strony wierzyciel początkowo twierdził, że zarzuty dłużników nie zasługują na uwzględnienie, ostatecznie zaś uznał częściowo powództwo uwzględniając wysokość należności wyegzekwowanej w sprawie Km 222/05, podnosząc, że pozostałe zarzuty dłużników nie mogą spotkać się z uznaniem.

Zgodnie z treścią art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie. W nauce prawa podkreśla się, że celem powództwa opozycyjnego z art. 840 k.p.c. jest pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub w części albo jego ograniczenie. Powództwo to, jako środek merytorycznej obrony dłużnika, pozwala na zakwestionowanie wykonalności tytułu wykonawczego w drodze badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tym tytułem. Komentatorzy wskazują także, że powództwo z art. 840 k.p.c. może być realizowane tylko pod warunkiem, że istnieje potencjalna możliwość wykonania tytułu wykonawczego, zatem może być wytoczone dopiero po nadaniu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności, niezależnie natomiast od tego, czy postępowanie egzekucyjne została już wszczęte. Istotna jest jedynie wymagalność zobowiązania objętego tytułem wykonawczym. Od chwili powstania wymagalności dłużnik może żądać pozbawienia (bądź ograniczenia) wykonalności tytułu wykonawczego tak długo, jak długo zachodzi możliwość wykonania tego tytułu.

Przewidziane w art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. zdarzenia obejmują swoim zakresem wszystkie te sytuacje, z którymi przepisy prawa materialnego łączą wygaśnięcie zobowiązania. W tym kontekście przyjmuje się, że powołany przepis stwarza podstawę do zwalczania tytułu wykonawczego w przypadku, gdy już po powstaniu tytułu egzekucyjnego zaszły zdarzenia prowadzące do wygaśnięcia zobowiązania lub zdarzenia, wskutek których zobowiązanie nie może być

egzekwowane. Na podstawie regulacji materialnoprawnych w literaturze rozróżnia się zdarzenia zależne od woli stron (np. spełnienie świadczenia, potrącenie), jak też takie, w odniesieniu do których wola wierzyciela i dłużnika nie mają znaczenia (do tych należą, m.in., przedawnienie roszczenia, niemożność świadczenia wskutek okoliczności, za które dłużnik nie odpowiada).

Zgodnie z dalszymi poglądami doktryny jedyną sytuacją, w której dłużnik nie może uzasadniać powództwa opozycyjnego zarzutem przedawnienia roszczenia stwierdzonego tytułem, jest ta, gdy w toku postępowania rozpoznawczego, jako strona pozwana w sprawie, zarzutu przedawnienia nie podniósł (o ile już w tamtym czasie do niego doszło). Dłużnik może natomiast podnosić zarzut przedawnienia, które nastąpiło po wydaniu tytułu egzekucyjnego, to jest przedawnienia roszczenia stwierdzonego tym tytułem, mającego niejako odrębny byt od chwili wydania orzeczenia będącego tytułem.

Zgodnie z przepisem art. 213 § 2 k.p.c., sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Uznanie powództwa jest aktem dyspozycyjnym pozwanego, który nie tylko uznaje samo żądanie powoda, ale i to, że uzasadniają je przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne i godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego to żądanie (por. M. Jędrzejewska, [w:] T. Ereciński, J. Gudowski, M. Jędrzejewska, Komentarz do Kodeksu postępowania cywilnego. Część pierwsza. Postępowanie rozpoznawcze, tom 1, Warszawa 2002, s. 467).

W niniejszej sprawie pozwany uznał żądanie pozwu w zakresie kwoty 2.374,50 zł, z odsetkami w wysokości kwoty 2.154,98 zł oraz co do kosztów w kwocie 482,80 zł, zaś Sąd jest związany tym uznaniem. Mając powyższe na względzie Sąd uwzględnił powództwo jak w pkt. I sentencji wyroku w zakresie, w jakim pozwany uznał żądanie w piśmie procesowym z dnia 14.05.2018 r. (data wpływu do tut. Sądu: 15.05.2018 r.).

Rozstrzygając zarzuty dłużników podnoszone w pozwie wskazać należy, że w realiach przedmiotowej sprawy, powodowie powoływali okoliczności wskazujące na oparciu żądania o treść art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., tj. przedawnienia roszczenia z uwagi na upływ czasu od chwili powstania tytułu egzekucyjnego w postaci nakazu zapłaty, a zatem przedawnienia obejmującego drugi przypadek z omówionych w poprzednim akapicie, a także z uwagi na spełnienie świadczenia wskutek jego całkowitego wyegzekwowania.

Analizując kwestię sporną dotyczącą zarzutu przedawnienia roszczenia Sąd miał na względzie treść art. 125 § 1 k.c., wedle którego roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju albo orzeczeniem sądu polubownego, jak również roszczenie stwierdzone ugodą zawartą przed sądem albo przed sądem polubownym albo ugodą zawartą przed mediatorem i zatwierdzoną przez Sąd, przedawnia się z upływem lat dziesięciu, chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy. Powołany przepis nie wskazuje początku biegu przewidzianego w nim terminu przedawnienia, poprzestając na wskazaniu kategorii roszczeń, których ono dotyczy. W przypadku roszczeń zasądzonych prawomocnym orzeczeniem jest bezsporne, że zdarzeniem wyznaczającym początek biegu terminu przedawnienia przewidzianego w art. 125 § 1 k.c. jest uprawomocnienie się orzeczenia (a zatem nie chwila powstania samego tytułu egzekucyjnego).

W odniesieniu do zwalczanego w sprawie tytułu, stwierdzone nim roszczenie przedawnia się z upływem lat dziesięciu, który to termin rozpoczął swój bieg z dniem 18.01.2005 r., w którym wyrok się uprawomocnił (co wynika wprost z treści tytułu wykonawczego – k. 81). Przy tym wskazać należy, że ustawa z dnia 13.04.2018 r. o zmianie ustawy – kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 1104), która weszła w życie w dniu 9.07.2018 r. wprowadza sześcioletni termin przedawnienia dla roszczeń stwierdzonych prawomocnym orzeczeniem sądu (trzyletni w odniesieniu do świadczeń okresowych). Przepisy przejściowe wymienione w art. 5 w/w ustawy przewidują, że do roszczeń powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i w tym dniu jeszcze nieprzedawnionych stosuje się od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym w/w ustawą. Jeżeli zgodnie z ustawą zmienianą w art. 1, w brzmieniu nadanym w/w ustawą, termin przedawnienia jest krótszy niż według przepisów dotychczasowych, bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Jeżeli jednak przedawnienie, którego bieg terminu rozpoczął się przed dniem wejścia

w życie niniejszej ustawy, nastąpiłoby przy uwzględnieniu dotychczasowego terminu przedawnienia wcześniej, to przedawnienie następuje z upływem tego wcześniejszego terminu. W realiach niniejszej sprawy należało stosować przepisy dotychczasowe, bowiem przedawnienie, którego bieg rozpoczął się przed dniem wejścia w życie w/w ustawy nastąpiłby przy uwzględnieniu 10-letniego terminu przedawnienia wcześniej, niż przy uwzględnieniu 6-letniego terminu liczonego od dnia wejścia w życie w/w ustawy.

W tym kontekście należy wskazać, że stosownie do treści przepisu art. 123 § 1 pkt 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia.

Istotą przerwania biegu przedawnienia zgodnie z przepisami art. 124 k.c. jest to, że termin przedawnienia przestaje upływać z chwilą zaistnienia okoliczności powodującej przerwę i nie biegnie przez cały czas jej trwania, zaś po przerwie biegnie na nowo. Dłużnik po przerwaniu biegu terminu przedawnienia znajduje się w takim położeniu prawnym, jakie istniało, gdy roszczenie stało się wymagalne. W doktrynie i orzecznictwie Sądu Najwyższego, powszechnie przyjmuje się, że czynnością procesową powodującą przerwanie biegu terminu przedawnienia jest złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności sądowemu lub pozasądowemu tytułowi egzekucyjnemu (wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 17 grudnia 2004 r. w sprawie II CK 276/04; Lex nr 284135; z dnia 16 stycznia 2004 r. w sprawie III CZP 101/03, OSNC 2005, nr 4, poz. 58), a także złożenie wniosku o wszczęcie egzekucji.

W realiach przedmiotowej sprawy Sąd zauważył, że takie przerwy miały miejsce w odniesieniu do roszczenia wynikającego ze zwalczanego przez powodów tytułu. Z dokumentów znajdujących się w załączonych aktach egzekucyjnych Km 222/05 Komornika Sądowego M. W. oraz akt przedmiotowej sprawy wynika, że w dniu 18.01.2005 r. Sąd Rejonowy w Olsztynie nadał przedmiotowemu wyrokowi klauzulę wykonalności. Zaś w dniu 4.02.2005 t. wierzyciel złożył wniosek o wszczęcie egzekucji, która toczyła się do 22.02.2008 r., kiedy to komornik sądowy umorzył postępowanie egzekucyjne. W dniu 2.02.2018 r. wierzyciel złożył kolejny wniosek egzekucyjny w sprawie Km 149/18. Pomiędzy wydaniem postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 222/05, a złożeniem wniosku egzekucyjnego w sprawie Km 149/18 niewątpliwie nie upłynęło 10 lat (roszczenie byłoby przedawnione od dnia 23.02.2018 r.). Podjęte przez wierzyciela czynności każdorazowo doprowadzały do przerwania biegu przedawnienia (w odniesieniu do tej części roszczenia, która nie była jeszcze przedawniona w chwili dokonywania czynności). Konkludując, w ocenie Sądu nie uległo z pewnością przedawnieniu stwierdzone tytułem wykonawczym roszczenie w zakresie zasądzonej w nim należności głównej.

Mając na uwadze żądanie powodów pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w całości, Sąd zobowiązany był rozstrzygnąć, zarówno czy przedawniły się jakiegokolwiek roszczenia wynikające z tytułu (zarówno w zakresie wskazanej w wyroku należności głównej, jak też zasądzonych od niej należności ubocznych – odsetek) za spóźnienie w spełnieniu świadczenia. W tym kontekście Sąd miał na względzie treść art. 125 § 1 zdanie drugie k.c., w myśl którego, jeżeli stwierdzone orzeczeniem sądu roszczenie obejmuje świadczenia okresowe, roszczenie o świadczenia okresowe należne w przyszłości ulega przedawnieniu trzyletniemu. Przepis ten ustanawia odrębny (w porównaniu z ogólnym dziesięcioletnim), trzyletni termin przedawnienia dla roszczeń stwierdzonych prawomocnym orzeczeniem w zakresie roszczeń obejmujących świadczenia okresowe należne w przyszłości. Termin ten ma więc zastosowanie tylko do roszczeń o przyszłe świadczenia okresowe, nie zaś do roszczeń o świadczenia okresowe, wymagalne w toku postępowania.

Odnosząc powyższe rozważania do tytułu, będącego przedmiotem powództwa należy stwierdzić, że w chwili złożenia przez wierzyciela wniosku o wszczęcie egzekucji w sprawie Km 149/18 (tj. w dniu 2.02.2018 r.), poza obejmującym roszczenie główne z odsetkami do dnia, w którym powstał tytuł, nie były przedawnione zasądzone dalsze odsetki za opóźnienie w spełnieniu świadczenia należne po dacie powstania tytułu, jednak za okres nie dłuższy, niż trzy lata, licząc wstecz od dnia złożenia wniosku o wszczęcie egzekucji. Odsetki za pozostały okres (od dnia 22.02.2008 r., tj. od daty postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 222/05 do dnia 1.02.2015 r.) uległy natomiast

przedawnieniu wobec upływu trzyletniego terminu od chwili powstania wymagalności roszczeń odsetkowych. W tym zatem również zakresie tytuł wykonawczy należało pozbawić wykonalności.

Odnosząc się z tym miejscu do zarzutu całkowitego wyegzekwowania należności wynikającej ze zwalczanego tytułu egzekucyjnego wskazać należy, że zarzut ów nie zasługuje na uwzględnienie, a to wobec oczywistej treści zaświadczeń o dokonanych wpłatach pochodzących od komornika prowadzącego postępowania egzekucyjne przeciwko powodom. Z ich treści wynika wprost, że w toku egzekucji Km 222/05 wierzyciel wyegzekwował kwotę 2.374,50 zł z odsetkami w wysokości 2.154,98 zł i koszty procesu w kwocie 482,80 zł (vide: k. 57), zaś w toku egzekucji Km 149/18 nie wyegzekwował żadnej kwoty. Co do wyegzekwowanej w sprawie Km 222/05 kwoty pozwany uznał powództwo o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego, co też Sąd uwzględnił w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji. Dalej idące zatem konsekwentne zarzuty dłużników co do całkowitego spełnienia roszczenia nie znajdują potwierdzenia ani w zaferowanym przez powodów materiale dowodowym, ani w treści akt Km 222/05 oraz Km 149/18 i nie mogły spotkać się z uznaniem.

W tym stanie faktycznym i prawnym, w oparciu o powołane przepisy należało orzec jak w pkt I sentencji wyroku. W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu, o czym Sąd orzekł jak w pkt II sentencji.

O kosztach postępowania Sąd orzekł po myśli art. 102 k.p.c. Przepis ten urzeczywistnia zasadę słuszności, przewiduje możliwość odstąpienia od zasady wprowadzonej w art. 98 k.p.c., chociaż dotyczy to tylko wypadków szczególnie uzasadnionych. Do kręgu okoliczności branych pod uwagę przez Sąd przy ocenie przesłanek z art. 102 k.p.c. należą zarówno fakty związane z samym przebiegiem procesu, jak i będące „na zewnątrz” procesu, również dotyczące stanu majątkowego i sytuacji życiowej strony. Okoliczności te powinny być oceniane przede wszystkim z uwzględnieniem zasad współżycia społecznego (patrz: Komentarz do kodeksu postępowania cywilnego, pod redakcją T. Erecińskiego, Wyd. Wolters Kluwer Warszawa 2016, s. 625-626). Za orzeczeniem o kosztach procesu w niniejszej sprawie na podstawie w/w przepisu przemawia w ocenie Sądu to, że pomimo częściowego wyegzekwowania kwoty w sprawie Km 222/05 wierzyciel złożył ponowny wniosek egzekucyjny w sprawie Km 149/18 co do całej należności wynikającej z tytułu wykonawczego, a nawet częściowo na kwotę przewyższającą treść tytułu. Dotyczy to przykładowo kosztów procesu, które w wyroku zostały ustalone na kwotę 470,80 zł, zaś we wniosku egzekucyjnym z dnia 6.02.2018 r. wierzyciel domagał się kwoty 520,80 zł tytułem owych kosztów. Nadto konsekwentnie w toku postępowania o pozbawienie w/w tytułu wykonawczego pozwany wierzyciel domagał się oddalenia powództwa o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego i dopiero w piśmie z dnia 14.05.2018 r. uznał częściowo powództwo, uwzględniając wyegzekwowane w sprawie Km 222/05 roszczenie. Powyższe skutkowało, zasadnymi wszak działaniami powodów zmierzającymi do zwalczania przedmiotowego tytułu wykonawczego. Obciążenie zatem powodów kosztami procesu w jakiegokolwiek części przy tak ukształtowanym stanie faktycznym i prawnym przeczyłoby treści zasad współżycia społecznego. Z tych względów Sąd orzekł jak w pkt III sentencji.